

[Svend Auken]

Jeg sagde: det accepterer jeg, sådan er det. Jeg synes bare, at det skulle ske i åbenhed og offentlighed, men det er hr. Estrup – som er så bekymret for friheden – der stadig skylder os svar på, hvordan en bruger af privatbanerne eller af elværkerne eller af de kommunale havne eller af benzinselskaberne – af hensyn til hr. Erhard Jakobsen – kan sikre sig imod, at hans betaling for disse produkter udløser et tilskud til det konservative folkeparti eller venstre eller et andet borgerligt parti. Det har vi overhovedet ikke fået svar på.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at skellet mellem partipolitiske og politiske formål ikke kan drages. Vi skal nok spørge om det og se, om justitsministeren kan drage det, om forslagsstillerne kan drage det, så det kan anvendes af domstolene, men for mig at se bliver det meget svært at drage dette skel. Jeg tror, det er umuligt.

Hvad f.eks. med det medlem af SiD, som er medlem af hjemmeværnet og af centrumdemokraterne og mener, at der bruges alt for lidt på raketter i Vesten, og skal se sin organisation, SiD, yde støtte til fredsarbejde efter en demokratisk beslutning i hovedbestyrelsen, eller hvor det nu kan være? Tror hr. Estrup ikke, at dette medlem er lige så krænket på sin politiske frihed, som hvis det drejer sig om støtte til et politisk parti? Skellet mellem partipolitisk arbejde og politisk arbejde kan ikke sættes.

Måske har hr. Erhard Jakobsen ret i, at det kan sættes af organisationerne selv, og at det må være en diskussion, man tager inden for organisationerne, men af lovgivningsmagten – og det er det, hr. Estrup lægger op til – kan der selvfølgelig ikke laves et håndterligt og for domstolene administrerbart skel mellem politisk arbejde og partipolitisk arbejde.

Jeg må skuffe hr. Estrup: vi er imod det radikale forslag.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det kan ikke skuffe mig så meget, at hr. Svend Auken er imod det foreliggende forslag, men det skuffer mig, at hr. Svend Auken ikke i højere grad, sådan som mange af fagbevægelsens medlemmer er det, er opmærksom på, at fagbevægelsen er i den måske farligste situation, man har været i siden

krigens afslutning. Det udtryk har en faglig leder selv brugt over for mig. Der er så mange splittende tendenser inden for fagbevægelsen, at dette kan sætte ild i en masse ting og kan ødelægge en masse ting.

Hr. Svend Auken er overhovedet ikke opmærksom på det, vores udmærkede kollega hr. Jens Peter Jensen gjorde opmærksom på at Julius Bomholt sagde: »mennesket i centrum«. Dette drejer sig om, at der er nogle mennesker, der føler sig krænket og derfor gør oprør. Så bliver der ballade, så vil man ekskludere dem og alt det her. Ingen gør oprør, en borger protesterer ikke over sin elektricitetsregning på grund af 3½ øre; det er lidt vanskeligt at regne ud, og det er måske ikke engang 3½ øre, det er måske nul komma tre en halv øre. Når det er så lidt, så føler folk sig ikke krænket; det er alt for indirekte.

Dette at være delvis tvunget ind i en fagforening, all right, lad os bære over med det, ellers kan man ikke få arbejde, men også at være tvunget til at støtte et parti, som man selv arbejder imod, og som modarbejder én selv – dér kommer den krænkede fornemmelse hos individet frem. Det er det, hr. Svend Auken øjensynlig ikke vil forstå. Det er der heldigvis en hel del fagforeningsfolk der er ved at forstå, og jeg håber, at de tager sagen i deres egen hånd.

Hr. Estrup vil, tror jeg, være lykkelig over at blive fri for at tage sig af det, men derfor skal hr. Estrup og hans parti ikke have utak for, at de gør os opmærksomme på, at nu er sagen meget overhængende og meget alvorlig.

Collet (KF):

Hr. Svend Auken efterlyste et svar på sit spørgsmål, om almindelige mennesker, der går ud og køber et eller andet, tænder for lyset, for barbermaskinen eller for radioen, tager bilfærgen eller benytter en hovedbank eller køber benzin, ikke kan undgå at støtte Dansk Arbejdsgiverforening. Det var hr. Svend Aukens spørgsmål. Godt, så må man sige, at fagforeningskontingentet bliver indregnet i varepriserne, sådan er det. Det vil sige, at hvis man tænder for lyset, hvis man tænder for barbermaskinen, hvis man tænder for radioen, hvis man tager med bilfærgen, hvis man bruger en af hovedbankerne, så vil